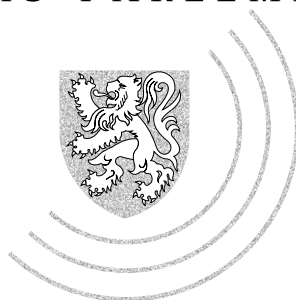

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

5 juli 2005

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**– van de dames Marleen Van den Eynde en Katleen Martens
en de heren Roland Van Goethem, Johan Deckmyn, Stefaan Sintobin en Erik Arckens –
betreffende de optimale aanwending en ontwikkeling van brownfields**

Dit voorstel van resolutie werd ingetrokken op 19 april 2007.

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

5 juli 2005

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**– van de dames Marleen Van den Eynde en Katleen Martens
en de heren Roland Van Goethem, Johan Deckmyn, Stefaan Sintobin en Erik Arckens –
betreffende de optimale aanwending en ontwikkeling van brownfields**

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

1. GESCHIEDENIS

Vlaanderen is al tientallen jaren een welvarende regio. De industriële revolutie heeft in belangrijke mate een grote invloed gehad op het ruimtelijke beleid in onze regio. Zowel in dorpen als steden werden fabrieken gebouwd met daar omheen woningen voor de fabrieksarbeiders maar ook voor de directie. Nadien wijzigden de klassieke industriële sectoren en technologie in Vlaanderen. Hierdoor beëindigden vele bedrijven en fabrieken hun activiteiten of startten ze elders nieuwe activiteiten, zoals de baksteen-nijverheid, de textielnijverheid, de gasfabrieken en andere. Dat leidde ertoe ofwel dat de bedrijfsgrond werd ingenomen door woningbouw – vermits er al woningbouw aanwezig was – ofwel dat de bedrijfsgrond werd verlaten en niet ingevuld kon worden met nieuwe bedrijfsactiviteiten omdat de bodem vervuild was.

2. HUIDIGE SITUATIE

Vlaanderen heeft, rekening houdend met zijn betrekkelijk kleine oppervlakte, een nijpend gebrek aan industrieterreinen en terreinen waar zich handel of administratieve diensten kunnen ontwikkelen. Om de welvaart in Vlaanderen te behouden, moeten we ook de economische ontwikkelingen volgen. Hierbij is de behoefte aan extra bedrijventerreinen zeer groot. Het ontwikkelen van nieuwe industriezones of bedrijventerreinen legt een zware hypotheek op de weinige groene zones die nog beschikbaar zijn. De oppervlakte in Vlaanderen is relatief klein om grote economische bedrijvigheid met aangenaam wonen te kunnen combineren. Daarentegen hebben vele verlaten bedrijventerreinen een bijzonder gunstige ligging voor infrastructuur.

3. TOEKOMST

De behoefte aan nieuwe bedrijventerreinen kan grotendeels worden ingevuld door de ontwikkeling van brownfields. Alhoewel volgens het antwoord op een schriftelijke vraag aan de Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, de heer Kris Peeters, in Vlaanderen geen eenduidige

definitie van brownfields bestaat, blijken verschillende publicaties het begrip ‘brownfields’ als volgt te omschrijven: brownfields kunnen worden gedefinieerd als “braakliggende of onderbenutte (voormalige industriële) terreinen of sites waar wederontwikkeling wordt bemoeilijkt door de (mogelijke) aanwezigheid van bodemverontreiniging of bodembedreigende activiteiten, maar die een potentieel hebben voor hergebruik.”

Vele brownfields hadden in het verleden bijzonder sterke bedrijfsactiviteiten en hebben daarom ook een zeer gunstige ligging qua infrastructuur, wat van primordiaal belang kan zijn bij de ontwikkeling van een brownfield. Maar ook andere factoren zoals milieuaspecten (de aard van de bodemverontreiniging), het maatschappelijke gegeven (de noodzaak tot herwaardering voor de omgeving), de economische heropleving (achtergestelde regio’s krijgen ontwikkelingskansen) spelen een belangrijke rol bij de ontwikkeling van een brownfield.

Het moet duidelijk zijn dat brownfieldontwikkeling enorme voordelen biedt, zowel voor de economische ontwikkelingen als voor het ruimtelijke-orderingsbeleid in Vlaanderen. Om brownfieldontwikkeling mogelijk te maken en te stimuleren, is het van groot belang over een degelijke inventaris te beschikken van de bestaande brownfields. Volgens het antwoord op diezelfde schriftelijke vraag betreffende de inventaris van brownfields, blijkt dat er geen eenduidige cijfers over de beschikbare terreinen kunnen worden gegeven. Het enige instrument waar we tot nu toe over kunnen beschikken, is een ruwe raming van OVAM uit 1994, die over ongeveer 1.500 vervuilde terreinen spreekt. De niet vervuilde terreinen zijn blijkbaar nog niet of zeer onvolledig in kaart gebracht.

Nochtans is elke gemeente verplicht een lijst bij te houden van leegstaande en/of verwaarloosde bedrijventerreinen die zich op haar grondgebied bevinden. Het moet dan ook mogelijk zijn om een inventaris te maken en zo de brownfields in Vlaanderen aan te wijzen. Op die manier kunnen potentiële projectontwikkelaars een keuze maken tussen de brownfields die het geschiktst zijn voor wederontwikkeling als bedrijventerrein.

Bovendien kunnen ook andere organisaties of instellingen een bijdrage leveren tot de wederontwikkeling van bedrijventerreinen. Bij het aanreiken van de lijst met brownfields kunnen organisaties zoals de GOM of de Kamer van Koophandel, marktconsultaties of

enquêtes organiseren waarbij duidelijk kan worden aangegeven welke activiteiten wenselijk zijn op welke herontwikkelde bedrijventerreinen. Ook de inbreng van lokale overheden, bijvoorbeeld door het meefinancieren van brownfieldontwikkeling, kan een stimulant betekenen voor een projectontwikkelaar.

In tegenstelling tot het antwoord van minister Peeters over de ontwikkeling van brownfields moet het juist de ambitie zijn van de Vlaamse Regering om brownfields te ontwikkelen, in plaats van steeds nieuwe groene open ruimten aan te snijden. Alle overheden kunnen zowel ruimtelijk, milieutechnisch als fiscaal een enorme bijdrage leveren tot de ontwikkeling van brownfields. Zo wordt uiteindelijk een reële bijdrage geleverd tot het zoeken naar een evenwicht tussen economie en ecologie in een positieve zin.

Marleen VAN DEN EYNDE

Katleen MARTENS

Roland VAN GOETHEM

Johan DECKMYN

Stefaan SINTOBIN

Erik ARCKENS

Het Vlaams Parlement,

- gelet op de schaarse open ruimte die in Vlaanderen nog beschikbaar is;
- overwegende dat de Vlaamse economie behoefte heeft aan betaalbare en geschikte bedrijfsterreinen;
- overwegende dat vele van de zogenaamde brownfields zich op verouderde industriële zones bevinden, maar dat deze zones dikwijls gelegen zijn langs spoorwegen of waterwegen en de ontsluiting betrekkelijk gemakkelijk kan gebeuren;
- overwegende dat de brownfields die zich in stedelijk gebied bevinden, zich dikwijls uitstekend kunnen lenen tot het ontwikkelen van administratieve centra of dienstencentra zonder een extra belasting te vormen voor de buurt;
- overwegende dat de Vlaamse overheid tot op heden niet over een volledige inventaris van de beschikbare brownfields beschikt;
- vraagt de Vlaamse Regering:
 - 1° criteria voor heel Vlaanderen vast te leggen, waardoor een eenduidige definitie wordt gegeven van het begrip ‘brownfield’;
 - 2° aan de hand van deze definitie een inventaris op te maken van alle bestaande brownfields;
 - 3° een actieve politiek te ontwikkelen om het hergebruik van brownfields aan te moedigen;
 - 4° onderhandelingen te voeren met de economische organisaties en met de betrokken overheden om brownfieldontwikkeling te stimuleren.

Marleen VAN DEN EYNDE

Katleen MARTENS

Roland VAN GOETHEM

Johan DECKMYN

Stefaan SINTOBIN

Erik ARCKENS
